

Sygn. akt IV U 88/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 kwietnia 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 kwietnia 2014r. w S.

odwołania D. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 16 grudnia 2013 r. Nr (...)

w sprawie D. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty socjalnej

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo D. K. do stałej renty socjalnej od 01.09.2013 r.

Sygn. akt: IV U 88/14 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 16 grudnia 2013r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.4 ustawy z 27 czerwca 2003r. o rencie socjalnej odmówił D. K. prawa do renty socjalnej wskazując, że u wymienionego nie stwierdzono całkowitej niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył D. K. wnosząc o jej zmianę i przyznanie mu prawa do renty socjalnej. W uzasadnieniu odwołania podniósł, że decyzja jest dla niego krzywdząca, gdyż w dalszym ciągu nie jest zdolny do podjęcia pracy (odwołanie k.2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując iż zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 20 listopada 2013r., która nie stwierdziła u ubezpieczonego całkowitej niezdolności do pracy, a odwołanie nie daje podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.3).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony D. K. był uprawniony do renty socjalnej do 31 sierpnia 2013r. (decyzja z 3 września 2010r. o ustaleniu prawa do renty socjalnej do 31 sierpnia 2013r. k.81 akt rentowych). W dniu 2 września 2013r. wpłynął do organu rentowego wniosek D. K. o ustalenie prawa do renty socjalnej na dalszy okres (wniosek k.121 akt rentowych).

Rozpoznając powyższy wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 19 września 2013r. ustalił, że ubezpieczony jest nadal całkowicie niezdolny do pracy do 30 września 2016r. (orzeczenie Lekarza Orzecznika z 19 września 2013r. k.123 akt rentowych).

Na skutek zgłoszenia przez Zastępcę Głównego Lekarza Orzecznika ZUS O/S. zarzutu wadliwości do powyższego orzeczenia Lekarza Orzecznika ubezpieczony skierowany został na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 20 listopada 2013r. stwierdziła, że ubezpieczony nie jest całkowicie niezdolny do pracy (zarzut wadliwości do orzeczenia Lekarza Orzecznika k.123v i orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z 20 listopada 2013r. k.128 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję z 16 grudnia 2013r., w której odmówił ubezpieczonemu prawa do renty socjalnej (decyzja z 16 grudnia 2013r. k.129 akt rentowych).

Biegły lekarz kardiolog w opinii sporządzonej na zlecenie Sądu rozpoznał u ubezpieczonego stan po operacji teralogii Fallota w 1993r., stan po rekanalizacji ubytku przegrody międzykomorowej w 2001r., stan po rekanalizacji ubytku przegrody międzyprzedsionkowej w 2009r., komorowe i nadkomorowe zaburzenia rytmu serca w wywiadzie, dużą niedomykalność zastawki tętnicy płucnej, umiarkowaną niedomykalność zastawki tętnicy trójdziałnej oraz stan po wszczepieniu układu stymulującego serca VDD z powodu całkowitego bloku przedsionkowo-komorowego i stwierdził, że przedmiotowy stan powoduje u ubezpieczonego trwała całkowita niezdolność do pracy. Ubezpieczony przebył zabieg operacyjny korekcji teralogii Fallota wykonywany etapowo w 1993r. Następnie przebył rekanalizację ubytku przegrody międzykomorowej w 2001r. i rekanalizację ubytku przegrody międzyprzedsionkowej w 2009r. Efektem ciężkiej wady wrodzonej serca jest duża niedomykalność zastawki trójdziałnej, a także blok całkowity przedsionkowo-komorowy, który był powodem wszczepienia układu stymulującego serca VDD. W ocenie biegłej ubezpieczony jest niewydolny krążeniowo i przejawia małą wydolność fizyczną. Istniejący stan nie rokuje wyleczenia (opinia biegłego kardiologa J. M. k.12-14 akt sprawy).

Ubezpieczony ma niespełna 34 lata i wykształcenie podstawowe. Rozpoznane u niego schorzenia kardiologiczne są wynikiem wrodzonej wady serca.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego D. K. okazało się uzasadnione.

Zgodnie z art.4 ust.1 ustawy z 27 czerwca 2003r. o rencie socjalnej (Dz.U. z 2003r., Nr 135, poz.1268 ze zm.) renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało: przed ukończeniem 18. roku życia lub w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej – przed ukończeniem 25. roku życia albo w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonego wymagało ustalenia czy u ubezpieczonego istnieje całkowita niezdolność do pracy, która powstała w w/w okresach. W tym celu Sąd zasięgnął opinii biegłego kardiologa. Ze złożonej do akt opinii biegłego kardiologa wynika, że ubezpieczony cierpi na schorzenia kardiologiczne wynikające z ciężkiej wrodzonej wady serca. Ubezpieczony przebył kilka zabiegów operacyjnych, w tym wszczepienie stymulatora serca VDD w 2001r. Mimo to jest niewydolny krążeniowo i wykazuje małą wydolność fizyczną, a istniejący stan nie rokuje wyleczenia.

Analizując opinię biegłego kardiologa Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona miarodajny i wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez specjalistkę (doktor nauk medycznych) z zakresu schorzeń występujących u ubezpieczonego, a jej wydanie poprzedzone zostało analizą dokumentacji medycznej ubezpieczonego i jego badaniem. Biegła w sposób logiczny i rzeczowy uzasadniła swoje stanowisko i wykazała dlaczego właściwe jest orzeczenie u ubezpieczonego trwałej całkowitej niezdolności do pracy.

Sąd nie przychylił się do wniosku organu rentowego o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego kardiologa, gdyż zastrzeżenia organu rentowego zgłoszone pod adresem wywołanej opinii (w piśmie z 11 kwietnia 2014r. na k.21 akt sprawy) stanowią w istocie polemikę z ustaleniami biegłej, która stwierdziła, że stan zdrowia ubezpieczonego

wynikający ze schorzeń kardiologicznych powoduje u ubezpieczonego niewydolność krążeniową i małą wydolność fizyczną. To zaś skutkuje tym, że ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy, przy czym z uwagi na to, że istniejący stan nie rokuje wyleczenia uzasadnione jest orzeczenie trwałej niezdolności do pracy. Podkreślić w tym miejscu należy, że ubezpieczony posiada wykształcenie podstawowe, a zatem potencjalne prace, które mógłby wykonywać to proste prace fizyczne. Nie ulega zaś wątpliwości Sądu, że w świetle istniejących u niego poważnych schorzeń kardiologicznych (włącznie ze stanem po wszczęciu stymulatora serca) wykonywanie tego rodzaju pracy jest niemożliwe.

Mając na uwadze całokształt powyższych okoliczności Sąd uznał, że odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie i na podstawie art.477.14§2 kpc w zw. z art.4 ust.1 i ust.2 pkt 1 ustawy o rencie socjalnej Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił prawo D. K. do stałej renty socjalnej od 1 września 2013r. ,tj. od miesiąca, w którym nastąpiło wstrzymanie uprzednio przyznanej renty socjalnej do 31 sierpnia 2013r.